

Những hình thức mua chuộc mới

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Quốc
Thứ Ba, 25 Tháng 5 Năm 2010 17:54

Nói đến tham nhũng, chúng ta thường nghĩ đến những hình thức đã a tiến theo kiểu truy n

Đi đến những phạm luật, bộ công an thì còi đòi phạt, bèn dúi vào tay họ ít tiền ? , thì cũng là hối lộ . Những đó chỉ là kiểu hối lộ cò con và cò đi n. Làm gì y t để xuất ngoại hay mua bán nhà đất, mua n cho nhanh, lót tay m t cán bộ nào đó ít tiền n ? Thì cũng là hối lộ . Những kiểu hối lộ y quá bình thường, chúng có gì đáng nói c .

Việt Nam, có những hình thức hối lộ đ t đ và tình vi h n nh u. Thực chất là hối lộ những chúng l i đ c ngu trang d i những hình thức có v tình nghĩa và “đ m đà b n s c dân t c” h n, do đó, khó b k t t i h n. Những hình thức quà cáp, chúng h n.

Quà cáp có nhiều kiểu. Ở đây, tôi chỉ nói đến quà c i.

Cách đây mấy tuấn, một người bạn của tôi là Việt Nam sang, kể: anh mới đi đám cưới con trai của một người thân ở Hà Nội. Người thân của anh là một cán bộ cao cấp cấp bộ, là là một bộ thu nhập lo là “ăn nên làm ra”, nghĩa là có nhiều tiền bạc (khác, chẳng hạn, với Bộ Lao động, Thương binh và Xã hội, vốn có một ngân sách khá eo hẹp và có rất ít dự án quốc tế!).

Bạn có biết đám cưới này có bao nhiêu khách mời không? Theo người bạn tôi, có trên 3000 người! Số quà cưới trị giá bao nhiêu? Cửa hàng mấy trăm triệu đồng Việt Nam, tức là cỡ mấy triệu đô Mỹ. Quà, phần biếu nhớt là phong bì vài ngàn đô. Nghe nói có người còn tặng cô dâu chú rể nguyên chiếc xe hơi hay căn nhà mới nữa.

Người ta cho đó là một cách bày tỏ tình cảm và lòng biết ơn của cấp dưới đối với lãnh đạo của mình. Những thế ra, đó chính là một cách hối lộ.

Dù sao, chuyện trên, tôi chỉ nghe kể. Còn chuyện này thì tôi biết rõ hơn: Một người bạn khá thân của tôi, đang làm việc trong lãnh vực giáo dục ở Việt Nam, có đứa con trai du học tại Úc. Cháu có bạn gái, cũng là du học sinh. Đám cưới của cháu được tổ chức hai lần ở hai nơi: Úc và Việt Nam.

Sau đám cưới ở Úc, nghe bạn tôi tính làm đám cưới ở Việt Nam, tôi thắc mắc: Đã có dự định mời hai bên đi đám cưới ở Úc rồi, cần gì phải làm thêm đám cưới ở Việt Nam nữa cho tốn kém? Bạn tôi chỉ cười. Sau đó, đám cưới xong, bạn tôi kể: Đám cưới ở Việt Nam có khoảng 1000 người đến dự. Tiền mừng đám cưới được con trai anh trích gộp hết một căn nhà ở Úc!

Khách đâu mà nhiều đến vậy? Tại sao người ta lại tặng quà nhiều đến vậy?

Thì toàn là cán bộ dưới quy định của anh. Các sinh viên cũ. Phụ huynh của các sinh viên hiện đang học. Rồi những người ít nhiều chịu ơn của anh từ trước đến nay.

Bạn tôi biết hơn: Ở Việt Nam, đó là phong tục. Không thể miễn ít hơn được. Những người không được mời, nhất là thu nhập cấp trong cơ quan, sẵn nghĩ là mình ghét bộ họ. Họ sẽ vô cùng lo lắng và khổ sở. Thì mời. Người “được” mời sẽ sung sướng có được cơ hội để bày tỏ tình nghĩa của

mình đi với cậu trên. Và cậu trên thì không phải áy náy là mình tham nhũng. Lại có đôi bên.

Đó là hình thức cậu đi mua chuộc cậu trên. Chuyền tay nhau như thế nào cũng có. Và ở đâu cũng có. Có đi u, ở các nước Tây phương, mới hình thức quà cáp mà gửi lãnh đạo nhân dân đi u bả kiễm soát gặt gao.

Lấy Mỹ làm ví dụ. Theo luật của Mỹ, Tổng thống và phó Tổng thống được quy định nhận quà từ các công dân của họ, nhưng món quà trị giá trên 285 đô Mỹ phải khai báo. Trên thực tế, rất hiếm khi họ gửi đi các món quà này làm của riêng: phần lớn chúng được gửi vào Kho lưu trữ quốc gia (National Archives). Còn quà cáp từ ngoại quốc thì, thoạt đầu, tất cả phải được nộp thu của Quốc Hội; sau, luật mới giản đơn hơn một tí: họ được nhận những món quà trị giá từ 335 đô trở xuống.

Xin lưu ý: một, không khai báo, vì bất cứ lý do gì, đều bị xem là phạm pháp; hai, danh sách những người tặng quà và trị giá món quà của họ đều được công khai hoá để quần chúng có thể dễ dàng kiểm tra.

Còn về Việt Nam? Như, cách đây năm mươi năm gì đó, Đệ Nhất Thủ tướng là đã từng nhận một triệu đô la từ một công ty Hàn Quốc. Đó là chuyện được thú nhận. Còn những chuyện không được thú nhận thì sao? Chắc hẳn theo dõi một ít về tham nhũng, như về Bùi Tiến Dũng và Huỳnh Ngọc Sĩ, được đăng tải trên báo chí là đã thấy ngập rẫy.

Tuy nhiên, đi u đáng nói là về Việt Nam không phải chỉ có cậu đi mua chuộc cậu trên. Cậu trên, ngay cả cậu trên của cao, cũng mua chuộc cậu đi u nữa.

Cao nhất là đồng và chính phủ.

Như, lần về Việt Nam đầu tiên năm 1996, tôi nghe một người bạn vốn là giáo sư nổi tiếng khoe là anh sắp có một căn nhà mới. Nhà lưu đảng hoàng. Ngay một tuần. Họ chỉ tìm, anh cho biết là anh được nhà nước cấp một mảnh đất khá lớn. Không có tiền để xây, anh bán cho nhà thầu nhà mới một căn. Người ta sẽ xây hai ngôi nhà lưu; một ngôi bên trong. Người ta sẽ giao cho anh hai mảnh đất; cái kia người ta gửi. Như thế, chỉ cần một tháng, anh có nguyên một ngôi nhà lưu bên trong để ở. Với nó, anh có thể an hưởng tuổi già: hai vợ chồng ở hai tầng trên; hai tầng dưới thì cho thuê. Khi phải lo lắng gì về tài chính nhà cửa. Kho!

Những hình thức mua chuộc mới

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Quốc
Thứ Ba, 25 Tháng 5 Năm 2010 17:54

Khi tôi hỏi: Tại sao anh đưa các công nhân ra như thế? Anh đáp: Tất cả các công nhân có tuổi đều đưa con công. Tuổi công và chức vụ càng cao, mức độ đưa càng lớn. Anh bình luận: Kể ra, đó cũng là một hình thức mua chuộc của đảng và nhà nước. Mua chuộc sẽ trung thành của các cán bộ và công nhân.

Rồi chép miệng, anh nói tiếp: Biết thế, nhưng ai dám can đảm chỉ một món quà lớn lao và quý báu như thế này?

Ừ, nghĩ coi, có mấy ai?